ÎN CINSTEA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI ȘI A CELEI DE A XXV-a ANIVERSĂRI A REPUBLICII

SPORTIVII DE LA „METALOTEHNICA“ TG. MUREȘ ÎȘI SPORESC ANGAJAMENTELE ÎN PRODUCȚIE

(Urmare din pag. 1)

stantin Lungu, dispecer, Toma Mărgineanu, proiectant, Dezideriu Ivácsony și alții sînt numai cîțiva dintre numeroșii sportivi ai întreprinderii care își îndeplinesc cu vrednicie sarcinile în producție, în marea și însuflețita întrecere socialistă cu care este întîmpinată Conferința Națională a partidului.

În cinstea marelui eveniment politic, asociația sportivă „Oțelul“ organizează numeroase concursuri de masă, cum sînt întrecerile intersecții de fotbal — cu participarea a 12 echipe — de volei — cu 12 formații (8 de băieți și 4 de fete), de ciclism cu biciclete de oraș, (aflată în curs de desfășurare), de haltere și altele.

Membrii asociației sportive participă activ la amenajarea unor noi terenuri de handbal, volei și tenis asfaltate, iar la baza nautică de sport și agrement se lucrează la construirea unei cabane pentru muncitorii întreprinderii. Halterofilii asociației, al căror animator este Ioan Lászlo, s-au angajat să efectueze 500 ore muncă patriotică la baza sportivă de lîngă întreprindere și la cabana de la baza nautică, în cinstea Conferinței Naționale a partidului.

„CREȘTEM ODATĂ CU ȚARA!“

C.J.E.F.S. Bacău și Consiliul județean al organizației pionierilor organizează duminică 18 iunie, la orele 9, pe stadionul „23 August“ din localitate, un mare spectacol cultural-sportiv intitulat **„Creștem odată cu țara“.**

Programul, care va fi susținut de peste 9 000 de pionieri și elevi, cuprinde demonstrații de gimnastică, jocuri sportive și dansuri.

ASTĂZI — ZIUA PIONIERILOR

Astăzi este **Ziua pionierilor.** Fericită coincidență: ea reprezintă totodată și sărbătoarea bilanțului școlar, după care va urma o călătorie de vis în lumea vacanței de vară care va însemna prezența a peste 120 000 de pionieri în tabere sportive sau de odihnă, a altor 150 000 în excursii și drumeții. Pe plaja însorită a Mării vor poposi peste 50 000 de cravate roșii. Peste 1 200 de echipaje vor străbate cele mai frumoase zone turistice ale țării în cadrul „Expedițiilor Cutezătorii“.

În fotografie, un moment dintr-o excursie cicloturistică: Eroi: elevi de la Școala generală de 10 ani nr. 42 din sectorul 2 al Capitalei.

UNDE MERGEM?

CICLISM: Str. Petricani, cartierul Tei (Toboc), ora 8: Concurs internațional pe circuit, pe distanța de 100 km.

FOTBAL: Divizia B, stadion Metalul, ora 17.45: Metalul Buc. — Politehnica Galați; Divizia C: teren Laromet, ora 10: Laromet Buc. — Victoria Lehliu; teren Flacăra, ora 10: Flacăra roșie — Voința București.

RUGBY: Teren Gloria, ora 10.30: Gloria — Farul.

TENIS: Teren Progresul, ora 14: Întîlnirea internațională pentru „Cupa Davis“, România — Italia (ultimele două meciuri de simplu).

ÎNAINTEA EDIȚIEI JUBILIARE A CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE BOX

RETROSPECTIVA CELOR 24 DE CAMPIONATE REPUBLICANE

În perioada de 19—24 iunie, Bucureștiul va găzdui cea de a XXV-a ediție jubiliară a campionatelor republicane.

Primul campionat național individual de box din România a fost organizat în anul 1923 și pînă în prezent s-au desfășurat 42 de ediții. Pionierii boxului românesc dintre cele două războaie mondiale merită cu prisosință atenția noastră, dar în articolul de față ne-am propus să ne ocupăm numai de ultimele 24 de campionate, republicane, care au avut loc după eliberare.

În decursul anilor 1948—1971 au fost puse în joc în total 239 de titluri de campioni ai țării, dar numai 93 pugiliști au avut marea satisfacție de a îmbrăca tricourile de campion. Aceasta deoarece mai mulți concurenți valoroși au cucerit de mai multe ori înaltul titlu.

În această privință, recordul este deținut de excelentul pugilist Ion Monea care, după ce și-a asigurat întîietatea la campionatele juniorilor, a reușit să cîștige titlul de campion național la seniori nu mai puțin de 11 ori! Începînd din anul 1960, o perioadă de 5 ani a dominat categoria mijlocie, apoi au urmat 5 ediții cu tot atîtea medalii de aur la categoria semigrea și, după o pauză de un an, cauzată de un accident, în 1971 a urcat ultima oară pe podiumul învingătorilor, terminîndu-și în mod strălucit cariera de boxer.

În acest clasament, locul II este ocupat de greul Dumitru Ciobotaru, cu o serie de 9 titluri obținute în 9 ani de hegemonie neîntreruptă, urmat de vechiul său rival Vasile Mariuțan, care a trăit de 8 ori momentul fericit de a asculta vocea crainicului anunțîndu-i victoriile în finalele campionatelor republicane. Urmează Gh. Fiat, apoi fostul campion al Europei Gh. Negrea și exvicecampionul olimpic V. Tiță cu cîte 7 titluri. Cei doi valoroși boxeri la categoria muscă, M. Dobrescu și C. Ciucă, ca și clujeanul I. Mihalik, păstrează în vitrinele lor cu trofee cîte 6 centuri de campioni.

În timp ce unii au ajuns pe cea mai înaltă treaptă în ierarhia boxului românesc chiar în primul an de seniorat (I. Dinu, Gh. Chivăr, C. Iordache, A. Dumitrescu, C. Cuțov, I. Győrffi, I. Mihalik), alții au realizat această invidiată performanță abia la vîrsta cînd cei mai mulți sportivi își încheiaseră activitatea competițională: Ilie Dragnea, Nicolae Mîndreanu, Mihai Goanță. Ar fi interesant să se studieze această situație din care s-ar putea trage o concluzie, adică vîrsta cea mai potrivită pentru obținerea celor mai bune rezultate, specifică boxerilor români.

Cele 24 de titluri la categoria grea au fost deținute de numai 6 boxeri; ceea ce denotă că „detronarea“ de la șefia acestei categorii este un eveniment mai rar, datorită concurenței reduse, dar exprimă și o oarecare constanță a greilor. La categoria pană, de-a lungul anilor, am avut 15 campioni, care au împărțit între ei cele 24 de medalii de aur.

În analele boxului autohton figurează și alți boxeri foarte buni, cu care soarta a fost mai vitregă ei nereușind să îmbrace tricoul de campion mult rîvnit din cauza unor mari campioni care au dominat cu autoritate categoriile lor și astfel au fost „senatori de drept“ mai mulți ani. Dintre aceștia pot fi amintiți Luca Romano, M. Ghiorghioni, I. Pintea, D. Adam, Fl. Pătrașcu și alții.

Dar să vedem cu ce se ocupă în prezent foștii multipli campioni ai României, după ce au spus adio boxului: C. Dumitrescu, Gh. Fiat, I. Mihalik, N Șerbu, P. Mentzel, E. Fürész, M. Stoian, V. Tiță și mai recent V. Mariuțan și C. Ciucă s-au dedicat profesiei de antrenor și contribuie prin vasta lor experiență la pregătirea tinerilor pugiliști, iar V. Schiopu s-a consacrat arbitrajului.

Nu este mic numărul foștilor campioni care și-au terminat studiile superioare și muncesc azi în producție ca specialiști cu înaltă calificare: P. Zaharia și I. Boamfă sînt ingineri, I. Peicin lucrează în justiție C. Dumitrescu, M. Stoian, N. Nicolau, C. Anton, D. Gheorghiu, C. Niculescu și alții sînt profesori de educație fizică, iar lectorul universitar E. Mărgărit, prin cărțile editate despre instruirea boxerilor, a îmbogățit literatura de specialitate.

Petru MIHELFY
arbitru internațional de box

lupte

IN CEA DE A DOUA ZI A FINALELOR DE GRECO-ROMANE LA TINERET

PARTIDE DEOSEBIT DE APRIGE

BACĂU, 17 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Finalele campionatului republican de lupte greco-romane rezervate tineretului, au prilejuit în cea de a doua zi întreceri deosebit de aprige, unele chiar dramatice. Nici chiar cei șapte componenți ai lotului olimpic, care sînt prezenți în Sala de sport a tineretului din Bacău, n-au putut să se detașeze cu ușurință, mai mult, trei dintre ei au fost nevoiți să părăsească saltelele de concurs cu capetele plecate: mijlocii Iosif Bender (Vulturii Textila Lugoj), Dumitru Manea (Pescărușul Tulcea) și greul Roman Codreanu (Vagonul Arad).

Înaintea ultimelor partide, programate duminică dimineața, după care vor fi stabilite ierarhiile la toate categoriile, doar Victor Dolipschi (cat. grea) poate fi liniștit după ce a trecut, în turul IV, de cunoscutu-i rival, R. Codreanu. La prima categorie, semimuscă, cele mai mari șanse de a îmbrăca tricoul de campion la tineret le au I. Gibu (Dinamo Buc.) și N. Gingă (Rapid Buc.), în continuare, la cat. muscă, se pare că titlul nu-i va scăpa lui Fr. Gyöngyösi (Steaua) care este singurul concurent, după cinci partide, cu numai un punct penalizare. M. Boțilă (Pitești), P. Arcadie (Progresul Buc.) și Al. Neagu (Constanța) își vor disputa locurile 1—3 la categoria cocoș. I. Păun (Dinamo Buc.), N. Iliuță (Bacău) și T. Mizileanu (Rapid Buc.) emit pretenții la pană. Dintre semiușorii rămași în competiție V. Donea (Steaua) și E. Negrea (Bacău) păstrează cele mai mari șanse pentru ocuparea primelor locuri. În fine, la semimijlocie, băcăuanii A. Popa și V. Prențu sînt principalii protagoniști.

La celelalte categorii situația este neclară, nu se pot prevede cei care se vor clasa în primele locuri.

Iată principalele rezultate ale zilei: semimuscă — N. Gingă (Rapid Buc.) b.p. C. Alexandru (Constanța); **muscă:** I. Dulică (Cîmpulung Muscel) b.t. V. Rădulescu (Dinamo Buc.); **cocoș:** P. Arcadie (Progresul Buc.) b.t. M. Stan (Steaua); **pană:** I. Păun (Dinamo Buc.) b.t. I. Vasilescu (Buzău); **semiușoară:** E. Negrea (Bacău) b.p. V. Nicolae (Dinamo Buc.); **ușoară:** A. Popa (Bacău) b.t. V. Gabor (Galați); **semimijlocie:** C. Popa (Metalul Buc.) b.p. N. Tănase (Craiova); **mijlocie:** V. Rădulescu (Rapid Buc.) b.t. M. Danilov (Galați); **semigrea:** M. Mătăsaru (Cîmpulung Muscel) b.t. M. Moșneag (Arad); **grea:** V. Dolipschi (Dinamo Buc.) b.p. R. Codreanu (Arad).

Costin CHIRIAC

Răspunde Ion Poștașu

FRANCISC SZABO, COMUNA OSORHEI. 1. **„Îmi place foarte mult fotbalul, să-l privesc și să-l joc. Sînt portarul echipei școlii generale din localitate, care în finala campionatului școlar, de la Aleșd, s-a clasat pe locul III. Cu acest prilej, am primit și un cadou, o**

iploma“. Nu este vorba de un cadou. Ați primit răsplata meritată pentru performanța realizată. 2. **„Am 16 ani și sînt un mare suporter al Stelei. În ultimul timp însă, prietenii îmi reproșează poziția Stelei în clasament“.** Nu pot înțelege de ce? Dv. nu aveți nici o vină! 3. Ați vrea să aveți, ca amintire, tricoul lui Haidu, portarul echipei Steaua. Știu și eu? Nu v-ați mulțumi, pentru început, cu o fotografie? Îi puteți scrie lui Haidu, pe adresa clubului Steaua: București, strada Plevnei nr. 114, sectorul 7. Mă întrebați ce șanse aveți să vă răspundă. În această materie, orice pronostic este riscant! Cum spune, însă, o vorbă: „încercarea moarte n-are“.

NICKY GHERAN, BUCUREȘTI: Un catren pe care îl dedicați boxerului N. Băbescu, demn reprezentant al „oltenilor“, la campionatele europene de tineret:

Și veniră — olteni grămadă,
Pe Băbescu ca să-l vadă,
Și-l văzură, măi nepoate,
Cărînd „aurul“ în spate!

Vă așteptăm cu alte catrene, în speranța că noi victorii ale sportivilor români vă vor servi ca muză!

V. LAZĂRESCU, GALAȚI. Pînă la închiderea ediției, n-am reușit să înțelegem ce ne întrebați și, deci, ce răspuns așteptați...

CONSTANTIN POPESCU, BUCUREȘTI. În turul campionatului 1966—1967, la Craiova, Universitatea a cîștigat cu 1—0 în fața Rapidului prin golul înscris de Oblemenco, din lovitură de la 11 metri, la un fault în careu (inutil) comis de Coe Dan, în timp ce Răducanu degajase și mingea ajunsese în centrul terenului. A fost o lovitură de la 11 metri perfect regulamentară, locul unde se afla mingea în acel moment neavînd nici o importanță (bineînțeles, trebuind, însă, ca ea să fie în joc).

MIHAI HANȚIU, CRAIOVA. De ce să ne pierdem vremea cu lucruri imaginare? O asemenea problemă nu s-a pus, nu se pune și, probabil, că nu se va pune niciodată.

S. HAȚEGAN, PENSIONAR, CLUJ. În probleme clujene, mă gîndeam că dv. m-ați putea informa pe mine, și nu eu pe dv.! Oricum, mă raliez la părerea dv. că, dincolo de titulaturile și funcțiile pe care le dețin la C.F.R. Cluj (să vă spun drept, nici eu nu le cunosc prea bine și n-aș putea spune că una înseamnă mai mult decît cealaltă), cei doi conducători tehnici ai formației clujene, Laurențiu Munteanu și Constantin Rădulescu, au merite egale în incredibila revenire a feroviarilor, care încheiaseră turul campionatului pe ultimul loc cu 7 puncte, în timp ce acum au 23!

EUGEN VECERDEA, BUCUREȘTI. 2—1 a fost scorul meciului Turcia — România atunci cînd reprezentativa noastră a fost alcătuită pe scheletul Rapidului.

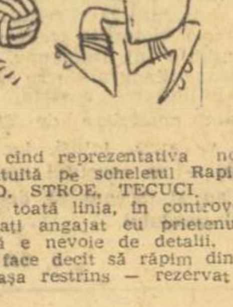

IRIMIA D. STROE, TECUCI. Aveți dreptate pe toată linia, în controversele în care v-ați angajat cu prietenul dv. Nu cred că e nevoie de detalii, prin care n-am face decît să răpim din spațiul — și așa restrîns — rezervat altor răspunsuri.

Ilustrații: N. CLAUDIU

OLIMPICA (XI)

A XI-a EDIȚIE A J.O.: BERLIN, 1936

CĂLĂREȚUL H. RANG — PRIMA MEDALIE DE ARGINT

Călărețul român Henri Rang, deținătorul primei noastre medalii olimpice de argint

Organizatorii jocurilor de la Berlin fac tot ce este posibil ca să le dea un fast răsunător, menit să servească interesele propagandistice ale nazismului. Printre boschetele de la Charlotenburg s-a construit — după proiectele arhitectului Werner March, distins cu medalie de aur la concursurile artistice — un stadion pentru 100 000 de spectatori. Cum în jurul piscinei, pe stadionul de hochei și în sălile de sport încăpeau încă 150 000 de oameni, înseamnă că întrecerile erau prevăzute a fi urmărite de un sfert de milion de spectatori! Pentru prima oară, flacăra olimpică se aduce, prin ștafete, de la Olimpia.

EDIȚIA A XI-a

Locul: Berlin (Germania)
Data: 2—16 august 1936
Participanți: 4069 sportivi (din care 328 femei) din 49 de țări
În program: 22 de discipline sportive, cu 142 de probe
Sportivii români au participat (cu 72 de concurenți) la întrecerile de atletism, box, călărie, lupte, gimnastică, handbal, scrimă.

CLASAMENTUL — NEOFICIAL — PE MEDALII

	Aur	Argint	Bronz
1. Germania	33	26	30
2. S.U.A.	24	20	12
3. Ungaria	10	1	5
4. Italia	8	9	5
5. Finlanda	7	6	6
Franța	7	6	6
7. Suedia	6	5	9
8. Japonia	6	4	8
9. Olanda	6	4	7
10. M. Britanie	4	7	3
11. Austria	4	6	3
12. Cehoslovacia	3	5	0
. . .			
25. ROMÂNIA	0	1	0

Americanii (și, în special, atleții negri, din reprezentativa S.U.A.), cîștigă o mulțime de probe. Germanii obțin primele lor victorii olimpice la atletism, cîștigînd trei probe de aruncare (greutate, suliță, ciocan). Dar una din cele mai spectaculoase probe a fost cursa de 1 500 m. Subțirelul și blondul neo-zeelandez Jack Lovelock, student în medicină la Londra, a cîștigat și a stabilit un nou record mondial (3:47.8), datorită unui demaraj brusc la 300 m înainte de sosire.

Consecvenți, finlandezii cîștigă probele de fond. Cea mai pasionantă a fost cursa de 10 000 m. Timp de 23 de ture, japonezul Murakoso a stat singur în frunte. Abia în turul 24, trioul măiestru al finlandezilor, Salminen, Askola și Iso-Hollo intră în vîrtejul cursei, atacă de parcă abia după 9 000 m ar fi început să alerge și trec vijelios pe lîngă japonezul uluit, care trebuie să se consoleze cu locul 4!

În probele feminine se distinge sprintera Helen Stephens (S.U.A.), care cîștigă cursa de 100 m cu același timp (11.5 s) ce i-a fost necesar pentru victorie, peste 20 de ani, și australiencei Betty Cuthbert!

La natație a continuat duelul americano-japonez, cu o singură excepție: victoria la 100 m a singurului european din finală, maghiarul Ferenc Csik. În schimb, americancele nu au mai obținut nici un loc 1 sau 2 în cursele de înot (este, însă, adevărat că au exclus singuri din echipă pe campioana din 1932, Eleonor Holm, acuzată că ar cam fi abuzat de șampanie pe vapor, între New York și Hamburg). Începe epoca înotătoarelor olandeze și daneze (cîteva nume vor stărui multă vreme în amintirea amatorilor de sport: Ragnhild Hveger, Nelly van Vliet și altele).

La canotaj, pe pista de la Grünau, se încheie excepționala carieră a unui canotor englez, Jack Beresford, care a participat la cinci ediții ale jocurilor și a obținut (de necrezut!) medalii de aur: în 1924 la schif simplu, 1932 la 4 fără cîrmaci și în 1936 la schif dublu.

La această ediție participă 72 de sportivi din România. Ei nu obțin rezultate prea bune la atletism, box, scrimă și gimnastică, în schimb reușesc două locuri 5 prin echipa de handbal masculin în 11 și prin excelentul luptător orădean Iosif Tozser, la categoria muscă. Călăria a fost singurul sport care a adus românilor la Berlin cele mai frumoase satisfacții. În concursul individual de obstacole, la sfîrșitul competiției, au mai rămas doar doi concurenți care vizau locul 1: germanul Kurt Hasse (pe calul Tora) și călărețul român Henri Rang (pe Delfis). Într-un baraj, în care Rang este dezavantajat de necunoașterea traseului, ambii concurenți termină parcursul cu o singură greșeală comisă, dar timpul realizat de Hasse este cu 6 secunde mai bun! Astfel, Henri Rang obține pentru țara noastră prima medalie olimpică de argint.

EROII

JESSE OWENS (pe adevăratul său nume James Cleveland Owens), născut la 12 septembrie 1913, a fost eroul ediției de la Berlin. Atletul american cu mersul suplu, care a dominat jocurile prin personalitatea sa, se născuse al 10-lea într-o familie cu 15 copii, și nu împlinise nici 15 ani cînd a fost descoperit ca talent sportiv, la o școală medie din Cleveland (Ohio). La 25 mai 1935 el uimește pentru prima oară lumea atletică, întrecînd sau egalînd, la Ann-Arbor, cinci recorduri mondiale în 100 de minute: 100 iarzi în 9,4 sec., 200 m și 220 iarzi în 20,3 sec., 220 iarzi garduri în 22,6 sec., și săritura în lungime — 8,13 m. (un record care va rămîne neclintit pe tabela mondială peste un sfert de veac). Cu o lună înaintea jocurilor de la Berlin, Jesse lasă atletismului un alt record sortit să reziste deceniilor: 10,2 sec. pe 100 m. În cursul Jocurilor Olimpice din 1936, Jesse Owens obține 4 medalii de aur la 100 m., 200 m., săritura în lungime și în ștafeta de 4x100 m.

Jesse Owens

DRUMUL SPRE VOLLEYBALLHALLE TRECE PRIN NISA ȘI MONTPELLIER

INDICATOARE: VOLUMUL PREGĂTIRILOR ȘI SPIRITUL DE ECHIPĂ

Pentru voleiul nostru masculin bătălia olimpică începe, mai întîi, în Franța, unde are loc turneul de calificare.

Participarea echipei române la acest turneu este privită de foarte mulți (am spune chiar de toți cei ce urmăresc destinele voleiului) ca un turneu... de plăcere. E drept, valoarea voleibaliștilor noștri în comparație cu a celorlalți competitori este superioară și ne permite să credem, cu îndreptățit optimism, că ei nu vor avea de rezolvat probleme deosebite.

„SĂ NU ZICI HOP, PÎNĂ NU TRECI PÎRLEAZUL“

Poate că, tocmai, cunoscînd opiniile generale despre întîlnirile de la Nisa și Montpellier, ne-am bucurat că voleibaliștii le privesc, totuși, cu circumspecție, cu suficientă luciditate și maturitate. Referindu-se la această problemă antrenorul **Nicolae Sotir** făcea următoarea remarcă: **„Nici o bătălie nu poate fi socotită cîștigată înainte de a o susține, chiar dacă ai în față un adversar inferior. Indiferent de cel pe care-l întîlnești, ai obligația de a-ți lua toate măsurile de precauție pentru a evita o surpriză neplăcută. În Franța, să nu uităm că fiecare echipă va lupta din răsputeri pentru a-și asigura deplasarea la München. Or, noi dorim printr-o pregătire corespunzătoare să găsim cele mai eficiente căi de a confirma pronosticurile“.**

Aceeași stare de spirit — o mare dorință de a învinge, dar fără subestimarea adversarilor — a fost vizibilă și în timpul discuțiilor purtate cu jucătorii. Să notăm doar părerea lui **Marian Stamate: „După calculele hîrtiei, noi am putea obține chiar și o medalie olimpică. Fapt foarte posibil dacă ne calificăm. În caz contrar, calculele nu mai au nici o valoare. De aceea, cred că înainte de a ne gîndi la ce vom face în timpul Olimpiadei, să ne punem întrebarea cum vom juca în Franța. Nu vreau să spun că Münchenul trebuie neglijat în cadrul pregătirii efectuate în această perioadă, ci doar să nu uităm că drumul spre Volleyballhalle trece prin Nisa și Montpellier“.**

CUNOAȘTEREA ADVERSARILOR

Pe planul pregătirii morale, „momentul Bratislava“ a însemnat mult pentru toți componenții lotului. Cu această ocazie, ei și-au dat seama că, pentru a se număra printre cei din frunte, trebuie să facă eforturi deosebite. Și Udișteanu, și Bartha și Stamate — ca să amintim numai pe cîțiva dintre ei — ne-au vorbit despre mărirea volumului de muncă la antrenamente, pentru sporirea capacității de efort în condiții de solicitare intensă, pentru perfecționarea tehnicii individuale, a tacticii de joc. În general cu toții se străduiesc să răspundă optimal cerințelor antrenorilor. După propriile mărturisiri ale băieților, mai sînt însă cîțiva care ar putea să facă mai mult, dar — inexplicabil pentru vîrsta și posibilitățile lor — se menajează. Și acest lucru se observă, în special, la unii dintre tinerii componenți ai lotului. E drept, nu se întîmplă prea des, dar... se întîmplă.

„Tocmai de aceea — ne-a spus antrenorul **Paul Brașoveanu — urmărim cu deosebită atenție pe fiecare jucător, pentru a observa în ce măsură respectă indicațiile colectivului de antrenori. Aceasta pentru a elimina imediat orice deficiență“.**

Studierea adversarilor permite nu numai cunoașterea stilului lor de joc, ci și posibilitatea de a adopta varianta cea mai bună în pregătire. Pornind de la această idee, un loc important îl ocupă în cadrul pregătirii vizionarea filmelor făcute cu prilejul diverselor competiții la care au participat echipe pe care le vor întîlni în perioada următoare. **„Pregătirea în funcție de adversari** — ne-a declarat prof. **Aurel Dobincă**, secretarul general al federației — **este facilitată de existența unei bogate filmoteci privind echipele U.R.S.S., R.D. Germane, Bulgariei, Cehoslovaciei, Japoniei ș.a. Totodată, datorită filmelor se pot revedea și evoluțiile jucătorilor noștri, se observă mai bine care sînt capitolele deficitare“.**

Atît cu prilejul antrenamentelor, cît și în timpul partidelor de verificare, ne-am dat seama că există încă un decalaj între jucători în ceea ce privește pregătirea. Acest fapt se datorează fie unor ușoare accidentări anterioare ale cîtorva jucători (Schreiber, Enescu), cărora li s-a redus un timp volumul de lucru, fie participării altora la campionatul balcanic. Dar, după cum am fost asigurați, din acest punct de vedere nu trebuie să fie îngrijorați, existînd depline posibilități de refacere a terenului pierdut.

O STARE DE OBOSEALĂ... BINEVENITĂ

Asupra capacității de moment a jucătorilor noștri am solicitat și părerea medicului Gabriel Cherebețiu, sub a cărui directă observare se află voleibaliștii noștri.

— **După opinia mea, s-a lucrat bine și mult. În momentul de față, jucătorii sînt obosiți și mai lenți în mișcări. Este, însă, o oboseală... binevenită, ea reprezentînd trecerea de la o etapă inferioară la una superioară. Cînd acest punct va fi depășit — și se va întîmpla în curînd — va rămîne doar ceea ce s-a acumulat în această perioadă de efort intens. De altfel, starea de oboseală poate să dispară imediat, după două zile de odihnă.**

De „spiritul de echipă“ depind în mare măsură și rezultatele. În cadrul lotului de volei domnește în aceste zile o atmosferă de calm, de înțelegere. Cei cu state mai vechi de serviciu caută în orice moment să-i sprijine și să-i îndrume pe cei mai tineri.

În același timp, antrenorii se străduiesc să realizeze un mediu propice de lucru. Și credem că au reușit (fapt mărturisit chiar de jucători). Munca de educație nu este deloc neglijată, căutîndu-se a se folosi multiple forme pentru realizarea scopului propus pe plan educativ.

Firește, cerințele tot mai mari ale sportului de performanță, obiectivele care stau în fața voleibaliștilor români le solicită un volum sporit de muncă. Dar, așa cum ne-am convins, cu toții sînt dornici să urmeze un drum ascendent, să păstreze voleiului românesc prestigiul de care se bucură în arena internațională.

Emanuel FÂNTÂNEANU

POSIBILITĂȚILE OFENSIVE ALE ECHIPEI NAȚIONALE SÎNT ÎNCĂ INSUFICIENT VALORIFICATE

Puncte de vedere

În planul de pregătire al reprezentativei române de polo în vederea J.O. de la München, cele două meciuri amicale susținute în compania selecționatei Cubei, vicecampioană a Jocurilor panamericane, s-au dovedit extrem de utile. Partenerii de întrecere, deosebit de rapizi și buni tehnicieni, cu o orientare modernă de joc (echipa este antrenată de mai mulți ani de maghiarul Károly Laki), bazată în ofensivă pe demarcări continue și șuturi prin surprindere, au solicitat intens pe tricolori.

Desigur, rezultatele (6—6 și 6—5) nu sînt de natură să ne mulțumească, avînd în vedere obiectivul pe care ni l-am propus la turneul olimpic (clasarea cît mai bine în rîndul primelor 5 formații), dar nu trebuie uitat că prima reprezentativă a țării se mai află încă într-o etapă de acumulări, de cizelare și limpezire a concepției tehnico-tactice. Mai mult, în cele două meciuri a fost pregnantă, în evoluția jucătorilor noștri, o ușoară oboseală acumulată la antrenamentele intensive la care au participat activ în ultimele săptămîni.

Partidele cu sportivii cubanezi au scos la iveală o serie de concluzii foarte utile, necesare pentru activitatea viitoare de pregătire a lotului. A fost limpede — și ritmul de joc impus de români în ambele meciuri pledează în acest sens — că jucătorii sînt bine pregătiți la capitolul capacitate fizică. Ei înoată mult mai mult ca în sezonul precedent, se repliază cu promptitudine atunci cînd situația o impune, depunînd un efort ridicat de-a lungul întregii întîlniri. Totodată, s-a văzut clar preocuparea majoră de a iniția (și de cele mai multe ori de a continua cu succes) contraatacuri rapide, care adesea prind adversarul pe picior greșit, obligîndu-l să comită în dese rînduri faulturi grave. De aici și numărul sporit de situații în superioritate numerică pe care și le creează echipa pe parcursul unui singur meci. În legătură directă însă cu acest aspect ne-a apărut, de această dată ca un fapt negativ, modul destul de neconvingător în care echipa noastră acționează în asemenea momente. Așezarea jucătorilor în zonă este în general bună; pasele circulă însă destul de lent, uneori cu insuficientă precizie, iar momentul șutului nu este ales întotdeauna cu judiciozitate. Chiar și coeficientul de precizie al loviturilor pe poartă, în aceste situații (dar și în altele), mai lasă mult de dorit.

Și pentru că tot sîntem la capitolul ofensivă, am mai vrea să facem o remarcă, punîndu-ne de această dată în postura de arbitru. În unele cazuri, acțiunile de atac ale echipei nu au suficientă claritate. Pătrunderile atacanților spre poarta adversă nu se sincronizează cu momentul prielnic al primirii pasei. De aici apar multe faze confuze în zona de apărare adversă, grămezi de jucători în care reprezentanții noștri abuzează de obstrucții sau simulări sancționate prompt de arbitri cu mare experiență. În locul unor asemenea acțiuni, ar fi de preferat pătrunderile viguroase ale jucătorilor celor mai rapizi, urmate de stopuri scurte și șuturi la poartă, elemente tehnice pe care poloiștii maghiari și cei sovietici le execută cu mare precizie.

Desigur, toate aceste deficiențe nu pot fi remediate pînă la marele turneu internațional de la Budapesta, dar ar fi de dorit ca toți jucătorii să se mobilizeze la maximum pentru ca să confirme nivelul dovedit la turneele anterioare din acest an.

prof. Cornel MARCULESCU
antrenor federal